

REJSEBREV FRA PARIS - 2016.

Af Jens Rostgaard Gjerløv.

Paris, hvor er Du dog lystig og glad,
En dandsende Adam uden Figenblad!
Du spiser af Frugten, og uden al Sky.
Og naar den er spiist — vil Du have en ny.

Kilde: Citat fra H.C. Andersen's "Samlede Skrifter" Tolvte Bind.1879.

Det er 9 år siden...

Jeg har været så heldig, at blive tilsmilet af lykkens gudinde i form af en gave - en rejse til byernes by, Paris og dermed et dejligt gensyn med den forjættede by. Vi har besøgt Paris mange gange og sidste gang vi var der, var for 9 år siden, som der indledningsvis er skrevet.

Alle de gange vi har besøgt Paris, har vi selv kørt og det har vi altid haft det godt med. Men, - denne gang skal vi altså prøve noget nyt - vi har valgt en busrejse og det er vi temmelig spændte på.

Vi skal af sted en tidlig søndag morgen klokken 07:50 fra Vamdrup.

For at være sikker på, at vi kan være fremme til tiden, har vi besluttet os til at tage en overnatning i Jylland, ikke ret langt fra Vamdrup.

Hvis vi skal køre fra Næstved og nå at være i Vamdrup til tiden, skal vi op klokken tidligt søndag morgen. Vi skal også tage højde for, at en eller anden lastbilchauffør måske ikke har fået sin morgenkaffe hjemmefra og derfor laver morgenkaffe i lastbilen, med det resultat at vogntoget ender på tværs af motorvejen. Så er vi fanget som rotter i en fælde og kan ikke komme hverken frem eller tilbage.

Altså overnatning fra lørdag til søndag i Jylland, men det gør også det hele meget mere behageligt.

Turen til Jylland bliver meget passende kombineret med lidt grænsehandel og et dejligt gensyn med Flensborg. Det er også her, at frokosten bliver indtaget og byen er som sædvanlig altid et gensyn værd.

Eftermiddagen bruges til et "kaffebesøg" hos en nevø og hans kone i Rørkær og bagefter gør vi et forkølet forsøg på at se lidt sort sol ude i marsken.

Men, desværre. Ingen sort sol, kun nogle få støvere som flakser rundt og ikke rigtig véd hvad de vil.

Endelig sætter vi kursen mod Mikkelpborg, hvor vi skal overnatte. Vi får et dejligt stort værelse i ejendommen ved siden af kroen og da vi har fundet os til rette, bliver den medbragte ost, brødet samt rødvinen, sat til livs og vi slutter af med en kop kaffe.

Da vi jo stadig skal rimelig tidligt op næste morgen, går vi forholdsvis tidligt til ro.

"Lad rejsen begynde...", som en eventyrdigter måske ville sige.....

Vi er selvsagt tidligt oppe og får et super dejligt morgenmåltid, der giver os en god start på dagen. Efter at vi har spist os godt mætte og er klar til at køre, har vi kun ca. 20 minutters kørsel til Vamdrup, hvor vi skal stå på bussen. Dét er da herligt, ikke?

Da vi kommer til Vamdrup bliver bilen parkeret på den indhegnede og aflåste parkeringsplads, hvor den kan stå i fred og ro den næste uge, mens vi er i Paris. Det er en gratis service fra rejseselskabets side, hvilket må siges at være flot og dertil er det meget betryggende.

Vi får anvist vores pladser i bussen - de to 2. forreste sæder, så vi har et rigtigt godt udsyn fremefter, når vi kører. Klokkeren 08:05 er alle ombord og vi forlader Vamdrup. Så er vi på vej - og Paris venter forude.

En pudsigt detalje er, at det er den samme chauffør, som også var chauffør på bussen, som jeg var i Toscana med sidste efterår. Og ikke nok med det - to af de nuværende rejsedeltagere, var også med på turen til Toscana. Verden er lille.

På vores vej sydpå præsenterer vores guide sig selv og chaufføren. Hun hedder *Solveig Hedegaard Olesen* og vores chauffør hedder *Ibro Husic*. Hun fortæller, at vi skal lige ind et par steder under vejs, for at samle nogle enkelte rejsedeltagere mere op, inden vi er fuldtallige.

Desuden får vi at vide, at når vi er fuldtallige - og det bliver vi når vi har passeret grænsen til Tyskland - vil hun fortælle mere om, hvordan turen kommer til at foregå.

Efter at alle er samlet op, går turen nu målrettet mod den lille by Asten i Holland, ret tæt ved grænsen til Tyskland. Her skal vi overnatte på Best Western Hotel Nobis, inden turen i morgen så går videre til Paris.

Det viser sig, at det bliver en noget "lang" og anstrengt tur at komme igennem Tyskland. På en god del af motorvejsstrækningen i Tyskland er der vejarbejde og der er masser af kø-kørsel.

Samtidig har op til flere - vist nok 7 - delstater i Tyskland også efterårsferie og det er med til at give en utrolig tæt trafik.

I de efterhånden mange år vi er kørt gennem Tyskland, har vi faktisk aldrig oplevet en så intens trafik - det er virkelig voldsomt.

Til gengæld er vejret ret flot. Det er faktisk så flot, at da vi er inde for at holde frokostpause, kan vi sidde udenfor at spise og på et senere tidspunkt ser vi adskillige luftballoner, som er oppe for at nyde det flotte vejr. Til gengæld er vi heller ikke i tvivl om, at efteråret er kommet. Det fremgår med al ønsket tydelighed af træernes skønne farver.

Men - resultatet af den voldsomme trafik er, at vi kommer senere frem til vores hotel i Holland end forventet. Det er dog ikke noget problem. Undervejs har vores guide sørget for, at alt er klart til os på hotellet, så vi bliver hurtigt installeret på vores, i øvrigt, dejlige værelser.

Hotellet er også klar med vores middag selv om vi er forsinket og inden længe sidder vi bænket i den hyggelige restaurant og kan indtage et dejligt måltid mad.

Vi kommer forståeligt nok til at spise sent, så da vi er færdige med vores tre retters middag, er sengetiden så småt ved at nærme sig. Vi skal forlade vores dejlige hotel og være klar i bussen tidligt næste morgen, så det bliver ikke til et besøg i baren og en nightcap i denne omgang.

Klokken 08:30 er vi alle klar i bussen og kan køre videre mod vores endelige mål - Paris.

Vejret er faktisk ovenud godt og da vi kører i de tidlige morgentimer, er der masser af steder hvor disen står rundt omkring i landskabet og giver nogle meget flotte scenerier.

Igen i dag er der meget trafik, både i Holland og Belgien. Det stilner faktisk ikke af, før vi kommer ind i Frankrig. Så først kører det helt glat.

Turen gennem Frankrig til Paris er begivenhedsløs og vi ankommer til Paris og vores hotel omkring klokken 16:00. Hotellet - Hotel Carlton's - ligger lige i hjertet af Mont Martre på Boulevard de Rochechouart, kun ca. 300 meter fra metrostationen Anvers og Rue de Steinkerque som går lige op til Sacre Cœur. Det kan stort set ikke være mere centralt.

Igen foregår indtjekningen smertefrit, ikke mindst fordi vores guide har haft kontakt med hotellet under vejs, så vi bliver hurtigt installeret på vores værelser.

Resten af dagen er til "fri leg" så efter en hurtig udpakning, er det om at komme ud at nyde det dejlige vejr - det er 14 grader og solen skinner. Der er dog nogle skyer imellem som kunne true med noget regn, men forhåbentlig bliver det kun ved truslen.

Vi beslutter os for at tage op til Sacre Cœur og Place du Tertre. Efter som det er sidst på eftermiddagen, vil vi ikke så langt væk fra hotellet og de to steder er altid et gensyn værd.

I dag springer vi Sacre Cœur over, den vil vi besøge senere på ugen. I stedet for sætter vi kursen direkte mod Place du Tertre, helt sikkert tilskyndet af tanken om en drink eller to. Pladsen ligger ovre bag ved kirken og som sædvanligt er der fyldt med kunstnere, som tjener en skilling ved at tegne og male portrætter af de mange turister. Og - som sædvanligt - modstår vi fristelsen til at få tegnet eller malet en "selfie", selv om mange af kunstnerne er temmelig dygtige og virkelig kan deres metier.

Til gengæld finder vi hurtigt et hyggeligt sted, hvor vi sætter os udenfor og får en øl

og en pastis, mens vi lytter til nogle musikanter som underholder lige foran vores bord. Samtidig er det ganske morsomt at sidde lige så stille og betragte alle de mennesker der kommer forbi, for ikke at tale om flere af tjenerne rundt omkring, som har gjort meget ud af deres påklædning.

Det kan varmt anbefales, at man bruger lidt tid her oppe og sætter sig ned for at lade "verden passere forbi", mens man nyder en drink eller to. Også selv om prisniveauet nok er lidt højere end andre steder.

Da tiden efterhånden er så vidt fremskreden at sulten står for døren, tager vi tilbage til hotellet, hvor der venter os et dejligt måltid mad, i form af ost og rødvin - så kan det næsten ikke blive bedre.

Efter at have nydt vores ost og rødvin, går vi en tur op på tagetagen af hotellet, hvor der efter sigende skulle være en dejlig terrasse med en formidabel udsigt ud over Paris.

Og det er ganske rigtigt.

Vi bruger en del tid på den pragtfulde udsigt og da vi har taget nogle billeder af "nattelivet" i Paris, er det tid til at sige godnat og tak for i dag.

En dejlig afslutning på en dejlig dag.

I dag er der byrundtur, som faktisk er med i vores rejse.

Vi har jo ved tidligere besøg, set alle de steder byrundturen fører os rundt til, men vi har alligevel besluttet, at vi godt vil med på den. Man kan altid høre, se og opleve noget nyt, så hvorfor ikke tage med?

Det vil helt givet være noget andet, når der er en guide med, som kan fortælle en hel masse om de forskellige ting.

Og det var godt vi gjorde det - vi tror faktisk, at der er nogle i selskabet som fortryder, at de ikke var taget med, da de hører om vores tur. De har også tidligere været i Paris, men undlod altså at tage med.

Sådan kan det gå.....

Vi får set alt hvad der er værd at se af seværdigheder og for en førstegangs besøgende i Paris, må det være en lækkerbisknen, at få det hele serveret på et sølvfad - og så oven i købet af en dansk guide, som har en viden der tilsyneladende er udtømmelig.

Vi får set Place de La République med statuen af Marianne (den Franske Republiks nationalsymbol). Den blev overmalet med graffiti i forbindelse med terrorangrebet på Charlie Hebdo, som holdt til i en af sidegaderne, der støder op til Place de La République.

Det var netop på denne plads folk samledes umiddelbart efter angrebet. I dag er Charlie Hebdo's kontorer flyttet og der er ingen der véd hvor de holder til. Yderst fornuftigt og forståeligt.!

Herfra kører vi via Place de La Bastille ud til den nye bydel La Défense. Den består hovedsaglig af kontorer og forretninger og ligger i den vestlige del af Paris. En hel ny bydel, bygget i beton, stål og glas og en stor modsætning til det gamle Paris. Det er også herude man finder den Nye Triumfbue, som er tegnet af den danske arkitekt Johan Otto von Spreckelsen.

Her bliver vi sluppet løs i et par timer, så der er mulighed for at handle lidt og få frokost, hvis det er dét man har mest lyst til.

Efter vi alle er blevet samlet igen, sættes kursen mod Eiffeltårnet. På vejen kommer vi forbi Place Vendôme med statuen af Napoleon, der er klædt ud som sit store forbillede, Cæsar.

Vi får set det berømte Hotel Ritz, vel nok mest berømt for, at det var det hotel Lady Diana boede på, den aften hun blev dræbt.

Vi kommer også forbi Hotel de Ville - rådhuset - samt flere af Paris's berømte bygninger.

Da vi kommer til Eiffeltårnet, bliver vi sat af ved Palais de Chaillot, hvorfra der er en flot udsigt til Eiffeltårnet og Champ de Mars, som ligger bag ved Eiffeltårnet. Vi får alle set det vi kom for, nemlig Eiffeltårnet og som sidegevinst fik vi set et hold japanske turister som var meget komiske i deres forsøg på at tage nogle billeder af Eiffeltårnet og dem selv.

Eiffeltårnet blev i øvrigt bygget til verdensudstillingen i 1889 og er 324 meter højt (inklusive antennen på toppen).

Man kan på en sjov måde illustrere hvor meget jern der er blevet brugt til at bygge tårnet. Forestil dig, at man sætter forskallingsbrædder op omkring det øverste af en af de betonklodser som tårnet står på (de har hver et areal på 24 m²). Hvis man så smelter al jernet således at det vil lægge sig i et lag oven på betonklodsen, så vil det lag faktisk kun blive 7 centimeter højt! Mere jern er der ikke brugt!

Eller forestil dig ét af de souvenir tårne man kan købe, 30 centimeter højt - det skal forholdsmæssigt kun veje 7 gram!

Nu går turen så småt hjemad til hotellet og under vejs kommer vi blandt andet forbi Madeleine kirken og den gamle opera (L'Opéra Garnier eller Palais Garnier, om man vil).

Vi når også at komme forbi den historiske plads, Place de La Concorde, hvor Marie Antoinette led den grumme skæbne, at blive halshugget. I fortovet er der en mindeplade, dér hvor det historiske vingesus fandt sted.

Sidst på eftermiddagen er vi så tilbage på hotellet, efter en utrolig dejlig tur rundt til noget vi havde set i forvejen. Til gengæld har vi fået en masse nye og spændende ting at vide om de forskellige seværdigheder.

Så kan vi godt se forskellen på selv at tage rundt til de forskellige ting og så dét, at have en guide med til at fortælle og levendegøre tingene.

Om aftenen er der arrangeret en sejltur på Seinen. Det har vi aldrig prøvet, så den skal vi selvfølgelig også med på. Nu håber vi så bare, at vejret arter sig og i det mindste holder tørvejr. Det er lidt koldt og blæsende, så kommer der regn oven i, bliver det ikke morsomt.

Til alt held forbliver det tørvejr, så vi får en meget flot tur op og ned ad Seinen og får set de mange flotte bygninger, når de er belyst. En rigtig god oplevelse, selv om det er koldt. Vi har med vilje valgt at sidde udenfor, vi vil ikke sidde indenfor, hvor det er svært at se ud, på grund af reflekser i vinduerne.

Da vi efter sejlturen kommer tilbage til bussen, har Ibro (vores chauffør) og Solveig (vores guide) lavet Irsk Kaffe og Lumumba`er til os, så vi har noget at varme os på, oven på en lidt kold tur. Vi bliver ganske enkelt forkælet på alle leder og kanter - det er flot.

Vi slutter aftenen af med en flot rundtur i byens lys, hvor vi får set mange af de kendte og berømte bygninger, når de er badet i lys. Et rigtigt flot syn.

Vi kommer også en tur op ad Champs Elysées, hvor vi kan se, at de allerede er ved at sætte julebelysningen op i træerne og vi slutter af med en tur på den lidt mere underholdende gade, Pigalle.

Alt imens vi kører op ad Champs Elysées bliver vi underholdt med melodien "Aux Champs Elysées" med Joe Dassin og da vi kører gennem Place Pigalle, lytter vi til Georges Ulmer's "Pigalle". Det kunne ikke passe bedre og endnu en dejlig dag er slut.

I dag er der arrangeret en tur med besøg i Eiffeltårnet, men også dér har vi været flere gange, så den har vi takket pænt nej til. Til gengæld skal vi med ud at spise og i Moulin Rouge i aften, men dét vender jeg tilbage til.

Vi skal således ud på egen hånd og det vil vi nyde. Ikke sådan at forstå, at de andre dage ikke har været gode og interessante. Tværtimod, de har været fantastiske, men det er nu også rart at komme af sted alene, når man er vant til kun at være to og selv kan bestemme farten. Dét har vi det nu engang bedst med.

Vores plan er, at vi vil op at gå på noget der hedder Promenade Plantee. Og hvad er det så? Jo, det er en ca. 4,7 kilometer lang "grøn" promenade, som er etableret på en gammel nedlagt jernbanestrækning, som er hævet ca. 10 meter over jorden på en slags viadukt og den begynder lige øst for Opéra Bastille.

Strækningen består stort set hele vejen af denne viadukt og i buerne under promenaden, er der forretninger, som sælger alle former for brugskunst.

Vi har faktisk stiftet bekendtskab med promenaden første gang for mange år siden og nu har vi så besluttet, at den skal opleves hele vejen. Og det er en dejlig oplevelse, sådan en tidlig morgen, hvor byen kun lige er ved at vågne op til dåd. De eneste mennesker vi møder deroppe, er morgenfriske kondiløbere, men dem er der til gengæld også mange af.

Efter en dejlig morgentur i den endnu friske luft, tager vi over i Latinerkvarteret, på venstre Seinebred. Nu gælder det Rue Mouffetard, som vi lige skal have genopfrisket.

Desværre er vi lidt for tidligt på den - klokken er kun lige omkring 10:00 - så det er ikke alle forretningerne og boderne der er vågnet helt op endnu.

Det er lidt ærgerligt, men vi er blevet kaffetørstige og vi har en lille café nede ved Square Saint-Médard med springvandet, som vi plejer at frekventere, når vi er på de her kanter. Den ligger nede for enden af Rue Mouffetard og dér vil vi indtage vores formiddagskaffe - og den må ikke vente. Her vil vi så sidde uden for og betragte alle pariserne, som har travlt med at komme på arbejde.

Efter således at have fået fornyet kræfterne, tager vi tilbage til højre Seinebred, hvor vi vil prøve at finde Fragonard's parfumeudsalg. Det skulle ligge lige i nærheden af den gamle opera og de sælger alle de dyre mærker til en overkommelig pris. De må bare ikke kalde dem det samme som originalerne.

Vi har temmelig meget besvær med at finde forretningen på grund af vejarbejde og renovering af bygningerne i området, men til sidst lykkes det heldigvis. Men da det kommer til dét at vælge en duft, går det galt. Man vil selvfølgelig gerne have en duft man kender, men efter som de ikke må bruge de originale navne, skal man igennem en skov af prøveflasker. Det er ganske enkelt uoverkommeligt, så vi forlader forretningen med uforrettet sag. Lidt ærgerligt, især efter al det besvær vi havde med at finde den.

Så er der så småt ved at være frokosttid, så vi bevæger os op mod Hallerne, hvor vi vil finde et sted at spise frokost.

Hallerne er temmelig store og uoverskuelige, så vi ender med at finde en Pomme de Pain forretning lige uden for Hallerne, hvor vi kan få en croque monsieur og en øl.

Men, vores croque monsieur - eller parisertoast, eller cowboytoast om man vil - er ikke ligefrem som vi har forventet - og er vant til. Den fejler ikke noget, men den er så overfyldt og overhængt med ost, at den er tæt på at være uspiselig for vores vedkommende.

Vi er ikke vant til, at de overdænges med ost og denne her er overfyldt både inden i og ovenpå - det er ganske enkelt for meget. Det var en rigtig dårlig oplevelse.

En erfaring rigere, fortsætter vi ned forbi Centre (Georges) Pompidou, som er et center for kunst og kultur. Centeret i sig selv er også et studie i anderledes byggestil. Det ligner mest af alt en mellemting mellem en bygning der er under renovering og et olieraffinaderi. Sjældent, men ikke kønt.

Nu vil vi så småt vende næsen hjemad til hotellet. Som tidligere nævnt, skal vi ud at spise i aften og bagefter i Moulin Rouge, så vi gør nok klogt i at få hvilet os en lille smule, så vi kan være klar til aftenens udskejelser.

Vejret har heldigvis tilsmilet os med lidt solskin og varme, så vi har en dejlig tur hjem. Dels med metroen, men ikke mindst det sidste stykke på "ramblaen" fra metrostationen til hotellet.

Så er det aftenen, hvor vi først skal ud at spise og bagefter i Moulin Rouge og se det flotte show. Vi har så tit talt om, at vi skulle ind at se et show, men det er aldrig rigtig blevet til noget - måske fordi det er for besværligt og for dyrt - men nu skal det være.

Både restauranten og Moulin Rouge er inden for kort gå afstand fra hotellet, så det kan ikke være nemmere. Alle os der skal ind at se showet, skal som sagt ud at spise først og efter som vi først skal ind til den sidste forestilling klokken 23:30, har vi masser af tid til at nyde maden.

Restauranten, Bistro de Montmartre, ligger i Avenue Rachel nr. 7 - en lille sidegade til Boulevard de Clichy, ca. 500 meter vest for Place Pigalle - og da vi kommer dertil, er der en fantastisk stemning. Væggene er malet med motiver af Toulouse-Lautrec og en pianist spiller skønne, franske melodier og han fortsætter under hele middagen.

Her skal vi nyde en typisk fransk menu. Først en fantastisk Løgsuppe, derefter Confit de Canard og så bliver der sluttet af med Crème Brûlée. Dertil dejlig rødvin.

Alt er super lækkert.

Da vi er færdige med at spise, begiver vi os tilbage til Moulin Rouge, hvor vi er klar omkring klokken 23:00. Igen har vores guide gjort et stort stykke arbejde, ved at have købt vores billetter på forhånd og dernæst at få os nemt og gnidningsløst igennem både indgang og kontrol af tasker m.m.

Vi bliver nu ledt ind i et lidt mærkeligt, stort og yderst kedeligt rum, som mest af alt ligner en gammel, udslidt teatersal med kolde lysstofrør oppe i loftet som belysning. Nok ikke lige det vi havde ventet. Her bliver vi så linet op på forskellig vis og står og venter det meste af en halv time.

Idéen med dette viser sig efterfølgende, fordi vi skal alle følges hen på vores respektive pladser af personalet og eftersom vi er et helt selskab, skal vi selvfølgelig sidde samlet. Faktisk meget flot og det fungerer perfekt.

Præcis klokken 23:30 bliver lyset dæmpet og showet går i gang. Samtidig går tjenere rundt og skænker champagne til alle - der er faktisk inkluderet en halv flaske champagne i billetten, til hver enkelt gæst.

Det bliver alt for omfangsrigt at fortælle om showet her. Det eneste jeg kan sige, er, at det er utrolig flot og imponerende - det skal opleves. Desværre er der ikke nogle billeder herfra. Vi har fået at vide, at alt hvad der hedder kameraer og lignende vil blive inddraget og det er strengt forbudt at tage billeder med mobiltelefoner. Det er der ikke noget at gøre ved. Til gengæld kan vi så nyde showet i fulde drag, i stedet for at være optaget af at tage billeder.

Klokken ca. 01:30 er showet forbi og vi kan gå hjem til hotellet, efter en fantastisk aften.

Vi har for en gangs skyld sovet lidt længe - vi kom jo også sent i seng i går - så der er måske ikke noget at sige til det.

I dag skal vi også rundt på egen hånd. Der er godt nok arrangeret en heldagsudflugt til Versailles (både slottet og byen) for alle, men vi tager ikke med. Vi har været derude flere gange, så vi vil hellere bruge dagen inde i byen.

Efter et solidt morgenmåltid, starter vi med at tage op i den nordøstlige del af Paris, hvor der ligger en park, der hedder Parc des Buttes Chaumont - den tredjestørste i Paris. Trods vores mange besøg i Paris, har vi endnu aldrig fået besøgt den og da vejret er ovenud flot i dag, mener vi det må være på tide med et besøg.

Parken blev indviet samme dag, som verdensudstillingen i Paris, nemlig 1. april 1867 og er anlagt i det der tidligere var et nedlagt kalkbrud og losseplads. I dag fremstår den som en overdådig have og er vel nok én af de smukkeste og mest spændende parker i Paris.

Her er (næsten) alt. Klippetoppe, søer, vandfald, hængebro, tempel, mangeartede træer lige fra kastanjetræer til mere eksotiske arter og meget mere. Den er rigeligt et besøg værd og specielt om sommeren, må det være en oplevelse at spadserer gennem parken.

Efter en dejlig tur rundt i parken, tager vi ind mod centrum igen. Vi vil godt have en spadseretur ned gennem Rue St. Denis. Det kan til tider være en meget livlig og spændende gade at gå ned ad og under vejs kommer vi til den flotte triumfbue, som er lavet til ære for Ludovico Magno - Ludvig den Store.

Vi fortsætter videre ned ad Rue St. Denis og derefter hen ad Rue de Rivoli. Vores mål er Place des Vosges som ligger nede i det jødiske Marais kvarter. Det er en af de ældste pladser (parker) i Paris og har blandt andet huset Victor Hugo, som boede her fra 1832 til 1848 - dengang hed pladsen Place Royale.

Det er her vi har tænkt os at drikke eftermiddagskaffe på en lille café vi har besøgt ved tidligere lejligheder og da målet er nået og vi har fået serveret vores kaffe, nyder vi det dejlige vejr og udsigten til den smukke plads, som er et af parisernes yndede udflugtsmål.

Efter at have at nydt kaffen, det dejlige vejr og stedet, må vi videre. Vi går ned til Place de La Bastille og videre ned til Rue d'Austerlitz, hvor vi vil se hvordan det står til med et hotel, vi har haft besøgt en hel del gange i tidens løb. Vi finder hotellet, Hotel l'Aveyron, og det er kun en skygge af sig selv. Både hotellet og gaden ser mere eller mindre slidt og brugt ud. Et kedeligt syn.

I fordums tid var hotellet dansk ejet og med dansk receptionist, dansk oldfrue og dansk stuepige. Et rigtig hyggeligt sted at bo, særdeles billigt og uden de store dikkedarer - enkelt, men godt. I dag er det vist nok ejet af nogle syrere og det ser også ud derefter. Et virkelig trist syn, så vi skynder os videre.

Vi har efterhånden brugt benene temmelig godt, så nu finder vi den nærmeste metrostation og vender hjem til hotellet, så vi kan få et velfortjent hvil.

Vi har indtil nu været temmelig heldige med vejret, men da vi kommer op fra metrostationen ved hotellet, hører heldet op - det begynder at småregne.

Senere på eftermiddagen klarer vejret op og vi vil endnu engang op til Sacre Cœur. Denne gang sparer vi på kræfterne og tager funiculairen (den lille bjergbane) op til pladsen ved kirken.

Da vi vil ind i Sacre Cœur, stifter vi igen bekendtskab med "de nye tider" i Paris. (Vi gjorde det også, da vi skulle ind i Notre Dame.)

Alle som vil ind i kirken, skal igennem en "sikkerhedskontrol", hvor tasker og rygsække bliver åbnet og kontrolleret og vi bliver alle scannet med håndscannere, så man er sikker på, at vi ikke har noget på os, som vi ikke må have. Det er i sandhed nye tider, som man skal vænne sig til.

Vi slipper selvsagt gennem kontrollen og får et gensyn med den berømte kirke. Nu er det ikke fordi vi er specielt religiøse på nogen måde, men i dagens anledning ryger der nogle mønter i kirkebøssen - og så kan vi jo passende tænde et lys for én vi kender.

Det bliver også lige til et gensyn med den eneste vinmark i Paris. Desværre kan man ikke komme ind at gå derinde, det kræver tilladelse på forhånd og det har vi meget naturligt ikke. Altså må vi nøjes med et kik ind gennem gitterlågen og se på dem der har været så heldige, at få tilladelsen.

På vores vej tilbage til hotellet, bliver der handlet lidt tøj til børnebørnene og resten af dagen tilbringes på hotellet, med undtagelse af en lille aftentur op til Place Pigalle, for at tage nogle billeder.

I morgen, fredag, går turen så atter mod Danmark, via Belgien og Holland.

Så er ferien i Paris slut.

Vi kører tidligt fra byen og der er stort set ingen trafik til at forsinke os. Vi skal som sagt hjem via Belgien og Holland og i Belgien skal vi besøge Waterloo, som ligger ca. 15 kilometer syd for Bruxelles. Det er en historisk mindeplads med museum, på og over det sted hvor Napoleon tabte sit berømte slag den 18. juni 1815.

Undervejs til Waterloo har vores guide været et overflødigshorn af oplysninger og historier, om og med Napoleon og slaget ved Waterloo, så da vi kommer frem til stedet, er vi godt rustet til besøget.

Der er temmelig meget at se og da det også er ved at være frokosttid, er der afsat 3 timer til besøget og til at spise frokost, hvis det er det man har lyst til.

Her er blandt meget andet en ca. 40 meter høj forhøjning, med et løvemonument på

toppen. Der er ikke mindre end 225 trin op til løvemøntet og det er noget der "trækker tænder ud", når man nærmer sig toppen.

Der er en god grund til, at der står et advarselsskilt ved foden af trappen, som siger, at den er ikke for folk med hjerte-og luftvejsproblemer!

Men op skal vi, dels for at se møntet med løven der står og skuer ud over det hele, dels for at se udsigten ud over dët, der engang var slagmarken. Det viser sig, at der er ikke så meget "slagmark" at se, men udsigten er til gengæld ganske pæn her oppe fra.

Vel nede igen - og det er nemt nok - skal vi nu ind at se et lidt specielt maleri, som viser slagmarken. Det er lavet i en rund bygning og er således et 360° vægmaleri.. Ganske imponerende. Dertil er der føjet lidt "3D" virkning til, i form af nogle effekter der ligger foran maleriet hele vejen rundt.

Efter dette er det blevet tid til frokost og vi har været så forudseende, at vi har forsynet os med brød, skinke, ost og vin til pique-nique, inden vi tog fra Paris. Det er et rigtig flot vejr, sol fra en skyfri himmel og rigtig lunt efter årstiden, så vi finder et dejligt sted udenfor, hvor vi sætter os og nyder den medbragte frokost.

Godt mætte, kan vi sætte os tilbage og nyde solen og varmen og så ellers vente på, at det er tid til at fortsætte til vores hotel i Holland. 3 timer til dette besøg er måske lige i overkanten, i hvert fald hvis man som os, ikke har den helt store historiske interesse.

Til gengæld ligger der en gård, ca. ½ times kørsel med en shuttle bus fra stedet her, hvor der også er historisk museum og hvis man skal have en chance for også at se dette, er der selvfølgelig brug for 3 timer.

Nå, de 3 timer er vel overstået og vi fortsætter nu mod vores hotel i Holland. Her er vi fremme omkring klokken 17:30 og bliver indkvarteret på Golden Tulip i den lille by Helmond.

Igen foregår indkvarteringen fuldstændig gnidningsløst og efter en hurtig udpakning, skal vi lige strække benene og en tur ud at se på byen, som ser ud til at være særdeles hyggelig.

Desværre begynder det at regne, så det bliver ikke til den helt store bytur og endelig skal vi jo også tilbage til hotellet, hvor vi skal spise til aften.

Igen får vi et dejligt måltid mad og så er der kun tilbage, at komme op på vores særdeles flotte værelse, slappe af og sørge for at få en ordentlig nattesøvn, til den sidste dags hjemrejse.

Næste morgen forlader vi vores super flotte hotel klokken 07:30. Vi har en rigtig god tur hjem, ingen nævneværdig trafik i vores retning og omkring klokken 17:00 er vi ved grænsen ved Otto Duborg.

Her skal der være spisepause og for dem der har brug for det, er der mulighed for at handle lidt ind i grænsebutikkerne. Og så er det blevet et rigtigt møgvejr. Gråt og trist med regn og kun 8 graders varme.

Klokken 20:30 er vi tilbage i Vamdrup og så snart vi har fået vores kufferter, starter vi bilen og kører mod Næstved. Det er stadig et møgvejr og vi kører hele vejen hjem i øsende regnvejr.

Klokken 22:00 kan vi sige: *Velkommen hjem!*

Solveig (vores guide) fortalte i øvrigt, at da vi passerede den dansk-tyske grænse, havde vi i alt kørt 2300 kilometer.

En dejlig tur og et pragtfuldt gensyn med Paris er slut.

Men, som jeg skrev til at begynde med, er det 9 år siden vi sidst besøgte byen og verden har forandret sig meget siden den gang.

Frankrig - sammen med andre lande - har været ramt af terror op til flere gange i de forløbne år og sporene skræmmer, selv om livet går videre.

Man har alle dage været vant til et se politi på gadehjørnerne i Paris, men i dag er byen præget af politi i et væsentligt større omfang og af militæret, som patruljerer overalt, inklusiv i metroen.

Det er trist at besøge Paris i dag, hvor man hele tiden skal have kontrolleret tasker og rygsække og skal scannes, før man kan få lov til at gå ind på museer, i kirker og mange offentlige steder, m.m.

Der er ingen tvivl om, at byen er mærket og den vil helt sikkert aldrig blive helt den samme sorgløse, livlige og romantiske by, som den engang var.

Jens Rostgaard Gjerløv.

November 2016.